

Al treilea motiv este întemeiat pe faptul că acordurile încheiate în aceeași zi cu Matrix și cu distribuitorul său Niche nu sunt anticoncurențiale prin obiect. Potrivit Servier, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept prin faptul că a calificat aceste întreprinderi drept concurenți potențiali și că a considerat că plățile erau nocive și nu erau inerente acordului amiabil.

În cadrul celui de al patrulea motiv, Servier invocă erori de drept referitoare la acordul încheiat cu Teva, care, la rândul său, nu ar fi anti-concurențial prin obiect, având în vedere contextul economic și juridic în care se înscrie, efectele sale ambivalente și complementaritatea părților, Teva fiind, spre deosebire de Servier, un distribuitor de medicamente generice în Regatul Unit.

Al cincilea motiv este întemeiat pe erori de drept referitoare la acordul încheiat cu Lupin. Tribunalul ar fi trebuit să examineze efectele acordului din cauza conținutului său cel puțin ambivalent, dacă nu proconcurențial. Cu titlu subsidiar, o eroare ar afecta durata încălcării și, prin urmare, calculul amenzii.

Cu titlu subsidiar, Servier arată, în cadrul celui de al șaselea motiv, că Tribunalul ar fi trebuit să anuleze decizia, în măsura în care aceasta sancționează acordul încheiat cu Matrix în plus față de acordul semnat cu Niche, deși nu ar fi vorba despre încălcări distincte.

Cu titlu foarte subsidiar, al șaptelea motiv este consacrat cererii de anulare a hotărârii, în măsura în care în aceasta a fost validat modul de stabilire a amenzii.

Recurs introdus la 28 februarie 2019 de Biogaran împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a noua) din 12 decembrie 2018 în cauza T-677/14, Biogaran/Comisia

(Cauza C-207/19 P)

(2019/C 139/38)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: Biogaran (reprezentanți: M. Utges Manley, Solicitor, A. Robert, advocate, O. de Juvigny, T. Reymond, J. Killick, J. Jourdan, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurente

- Anularea în tot a Hotărârii Tribunalului din 12 decembrie 2018 în cauza T-677/14;
- anularea articolului 1 litera (b) punctul (iv), a articolului 7 alineatul (1) litera (b) și a articolului 8 din Decizia C(2014) 4955 final [cazul AT.39612 — Perindopril (Servier)], în măsura în care acestea privesc Biogaran;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin intermediul primului motiv, Biogaran susține că hotărârea este afectată de erori de drept, în sensul că în aceasta este reținut caracterul ilicit al licenței pentru motivul că acordul amiabil ar avea un caracter anticoncurențial. În opinia reclamantei, hotărârea se întemeiază pe o concepție extinsă a noțiunii de încălcare prin obiect și nu ia în considerare lipsa evidentă a experienței și a unei restrângerii. În plus, hotărârea s-ar întemeia pe un criteriu juridic eronat, care face abstracție atât de contextul acordului amiabil încheiat de Servier și de Niche, cât și de faptul că aceste din urmă întreprinderi nu erau concurenți potențiali.

Prin intermediul celui de al doilea motiv, Biogaran susține că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept substituind cu propria motivare pe cea a Comisiei. Tribunalul consideră că pretinsul stimulent acordat Biogaran ar fi fost „decisiv”, în sensul că ar fi determinat decizia luată de Niche de a nu intra pe piață. Cu toate acestea, nici în comunicarea privind obiecțiunile și nici în decizie nu se susține și nici nu se demonstrează că acest stimulent, calificat doar „suplimentar” ar fi fost „decisiv” pentru acceptarea de către Niche a termenilor acordului amiabil.

Prin intermediul celui de al treilea motiv, Biogaran afirmă că Tribunalul nu a respectat principiul proporționalității și obiectivele articolului 101 TFUE, prin faptul că a reținut răspunderea sa ca fiind mai mare decât răspunderea societății sale mamă. Din moment ce Tribunalul a statuat că societatea-mamă a participat în mod direct la încălcare și a recurs la puterea sa de control pentru ca filiala acesteia să contribuie la propriul comportament ilicit, astfel încât filiala să fie lipsită de orice autonomie, nu se poate reține o răspundere mai mare a filialei față de cea a societății sale mamă, fără a se depăși ceea ce este strict necesar pentru aplicarea corespunzătoare a normelor de concurență.

Prin intermediul celui de al patrulea motiv, Biogaran consideră că hotărârea trebuie anulată, în măsura în care în aceasta se validează principiul și modul de calcul al amenzii, în pofida caracterului complex și inedit al prezentei cauze și a lipsei oricărui rol decisiv al Biogaran.
